

Mål C-489/19 PPU**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

26 juni 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Kammergericht Berlin (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

26 juni 2019

Sökande:

Generalstaatsanwaltschaft Berlin

KAMMERGERICHT**Beslut**

[utelämnas]

I målet om utlämnande av den algeriska medborgaren NJ, för tillfället häktad i ett annat mål i Justizvollzugsanstalt Moabit [utelämnas], [utelämnas], har fjärde avdelningen för brottmål vid Kammergericht Berlin den 26 juni 2019 – [utelämnas] – beslutat följande:

1. Avgörandet huruvida en utlämning är tillåten skjuts upp.
2. Följande fråga hänskjuts enligt artikel 267 FEUF till Europeiska unionens domstol med begäran om förhandsavgörande: **[Orig. s. 2]**

Utgör åklagarmyndighetens skyldighet att följa anvisningar hinder mot ett giltigt utfärdande av en europeisk arresteringsorder från nämnda myndighet om detta beslut är föremål för en omfattande domstolsprövning innan den europeiska arresteringsordern verkställs?

3. Rätten begär att begäran om förhandsavgörande ska handläggas skyndsamt i enlighet med förfarandet för brådskande mål enligt artikel 107 i domstolens rättegångsregler.

4. Skälen för föreläggandet har ingen inverkan på häktningvillkoren.

5. [utlämnas][utseende av en advokat för den eftersökta personen]
6. [utlämnas][utseende av en tolk för den eftersökta personen]

Skäl:

I. Bakgrund till tvisten

- 1 De österrikiska myndigheterna har genom överlämnande av en europeisk arresteringsorder begärt att den eftersökta personen (nedan kallad NJ) ska gripas i syfte att utlämnas för lagföring. Sedan den 14 maj 2019 är NJ häktad och anklagas för stöld i förfarandet [utlämnas] från åklagarmyndigheten i Berlin. När han förhöordes vid domstol den 24 maj 2019 enligt 22 och 28 §§ i Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (lagen om internationell rättshjälp i brottsmål, nedan kallad IRG) godkände han inte en förenklad utlämning (41 § IRG). Däremot krävde han inte att specialitetsbestämmelsen (artikel 27 i rådets rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder, nedan kallat rambeslutet) skulle tillämpas. Genom beslut av den 29 maj 2019 har rätten (på grund av tvivel rörande den myndighet som utfärdat den europeiska arresteringsordern [**Orig. s. 3**] endast) beslutat om tillfälligt omhändertagande i avvaktan på utlämning. NJ var redan häktad för andra brott. Åklagarmyndigheten i Berlin har begärt att utlämningen ska godtas (29 § stycke 1 IRG). Rätten vilandeförklarar förfarandet vad gäller avgörandet av denna framställan och hänskjuter [utlämnas] [ovannämnda] fråga till EU-domstolen med begäran om förhandsavgörande.
- 2 1. Den europeiska arresteringsorder som åklagarmyndigheten i Wien utfärdat den 16 maj 2019, vilken bekräftats genom beslut från Landesgericht Wien av den 20 maj 2019 – [utlämnas] – uppfyller de materiella kraven i 83a § stycke 1 IRG. Enligt beslutet framgår att åklagarmyndigheten i Wien den 14 maj 2019 med samma referensnummer förordnat att NJ ska gripas, vilket godkänts av samma domstol. Enligt nämnda beslut anklagas han för att ha begått följande gärningar i Wien:
 - 3 a) Den 9 augusti 2018 ska han tillsammans med en medbrottsling ha brutit sig in i en buss från företaget SQ Equipment Leasing Polska och ha stulit en kamera med kameraväska, två ryggsäckar, en plånbok och 1 000 CYN i kontanter. I samband med detta ska han även ha missbrukat ett kreditkort från ett av brottsoffren.
 - 4 b) Den 10 augusti 2018 ska han tillsammans med en medbrottsling i syfte att stjäla ha brutit sig in i ett fordon från företaget W.E. Blaschitz, men flydde emellertid utan byte när de upptäcktes av en tredje man, vilken han hotade med kniv för att vederbörande inte skulle följa efter dem.
 - 5 c) Den 17 augusti 2018 ska han tillsammans med en medbrottsling ha stulit en handväska med en plånbok, en mobiltelefon och ett par glasögon till ett sammantaget värde av 950 euro samt 50 euro i kontanter, varvid medbrottslingen avledde offrets make medan han tog väskan. [**Orig. s. 4**]

6 d) Den 18 augusti 2018 ska han tillsammans med en medbrottsling i syfte att stjäla ha krossat en sidoruta på en främmande personbil, men emellertid inte ha hittat något byte.

7 2. En utlämning av NJ ska även i princip anses tillåten.

8 De brott som han anklagas för utgör straffbara gärningar för vilka utlämning är tillåten (3 och 81 §§ IRG), varvid det inte krävs någon kontroll av om det föreligger dubbel straffbarhet för anklagelserna om (yrkesmässig och delvis försök till) stöld enligt 81 § punkt 4 IRG, eftersom det enligt den anmodande myndighetens lagstiftning är frågan om sådana brott som anges i uppräkningsen i artikel 2.2 i rambeslutet, vilka kan leda till fängelse i minst tre år. De ytterligare handlingarna är straffbara såväl enligt den anmodande statens lagstiftning (105 § stycke 1, 241e § stycke 3 i den österrikiska strafflagen) som enligt tysk lagstiftning (240 § och 274 § stycke 1 punkt 1 i strafflagen) och kan enligt den anmodande statens lagstiftning leda till frihetsberövande i minst tolv månader.

9 Således framgår det inte att det finns några hinder mot en utlämning.

10 II. Motivering av tolkningsfrågan

Rätten anser sig på grund av EU-domstolens dom av den 27 maj 2019 i de förenade målen mot OG (C-508/18) och mot PI (C-82/19 PPU) hindrad att godkänna en utlämning på grundval av de europeiska arresteringsordern från åklagarmyndigheten i Wien. Den anser emellertid att det är osäkert huruvida denna dom även måste tillämpas i förhållande till österrikiska åklagarmyndigheter.

11 1. Enligt 2 § stycke 1 i Staatsanwaltschaftsgesetz (den österrikiska lagen om åklagarväsendet, nedan kallad StAG) är den [**Orig. s. 5**] österrikiska åklagarmyndigheten skyldig att följa anvisningar. I 2 § stycke 1 StAG föreskrivs följande:

12 Vid sätet för varje regional domstol (Landesgericht) som handlägger brottmål ska det finnas en åklagarmyndighet, vid sätet för varje regional överdomstol (Oberlandesgericht) en chefsåklagarmyndighet och vid Högsta domstolen (Oberster Gerichtshof) en riksåklagare (Generalprokuratur). Åklagarmyndigheterna är direkt underordnade och skyldiga att följa anvisningar från chefsåklagarmyndigheterna och detsamma gäller för sistnämnda myndigheter och riksåklagaren i förhållande till justitieministeriet.

13 Enligt bedömningskriterierna i EU-domstolens dom i det ovannämnda målet av den 27 maj 2019 kan en österrikisk åklagarmyndighet således inte heller vara utfärdande myndighet i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet.

14 2. Emellertid skiljer sig det österrikiska förfarandet för meddelandet av en europeisk arresteringsorder från det i det förfarande som låg till grund för EU-domstolens dom av den 27 maj 2019 genom att åklagarmyndigheterna enligt

österrikisk lagstiftning inte ensamma beslutar om att en europeisk arresteringsorder ska meddelas.

- 15 I 29 § i Gesetz über die Justizielle Zusammenarbeit in Strafsachen mit den Mitgliedstaaten der Europäischen Union (den österrikiska lagen om straffrättsligt samarbete, nedan kallad EU-JZG) föreskrivs att en europeisk arresteringsorder ska godkännas av domstol, vilket även har skett i förevarande mål. 29 § stycke 1 första meningen EU-JZG har följande lydelse:
- 16 Åklagarmyndigheten förordnar om gripande genom en europeisk arresteringsorder som godkänts av domstol och registrerar i förekommande fall den eftersökta personen i Schengens informationssystem genom de behöriga säkerhetsmyndigheterna enligt artikel 95 i Schengenkonventionen såvitt det finns anledning att efterlysa en person för att denne ska kunna gripas i åtminstone en medlemsstat.
- 17 Förfarandet för godkännandet från domstol ska genomföras enligt 105 § i Strafprozessordnung (den österrikiska straffprocesslagen, nedan kallad StPO): **[Orig. s. 6]**
- 18 1) Domstolen ska avgöra ansökningar om häktning och fortsatt häktning samt om beviljande av vissa andra tvångsmedel. Domstolen ska fastställa en frist inom vilken den godkända åtgärden ska genomföras (101 § stycke 3). Godkännande upphör att gälla när fristen löper ut. Vid ett förordnande om registrering för gripande enligt 169 § räknas registrerings giltighetstid inte in i fristen, men det krävs emellertid att åklagarmyndigheten åtminstone en gång per år prövar huruvida villkoren för gripande fortfarande är uppfyllda.

2) Såvida det av rättsliga eller faktiska skäl är nödvändigt för att kunna avgöra en framställan enligt stycke 1 kan domstolen själv ex officio genomföra en ytterligare utredning eller besluta att kriminalpolisen ska göra det. Den kan även kräva faktiska klargöranden från åklagarmyndigheten och kriminalpolisen av handlingarna och översändandet av en rapport om genomförande av den beviljade åtgärden och den vidare utredningen. När häktning har förordnats kan domstolen besluta att den även i fortsättningen ska erhålla kopior på de handlingar som anges i 52 § stycke 2 punkterna 2 och 3.
- 19 Inom ramen för denna domstolsprövning ska legalitets- och proportionalitetsprinciperna enligt 5 § styckena 1 och 2 StPO beaktas.
- 20 (1) Kriminalpolisen, åklagarmyndigheten och domstolen får vid utövandet av befogenheter och bevisupptagning endast ingripa i enskildas rättigheter om detta uttryckligen förskrivs i lag och är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Varje intresse som skadas av ett sådant intrång måste stå i proportion till brottets allvar, graden av misstanke och det eftersträlvade syftet.

2) Om det finns flera olika utredningsåtgärder och tvångsåtgärder som leder fram till ett önskat resultat ska kriminalpolisen, åklagarmyndigheten och

domstolen vidta dem som inkräktar minst på den berörda personens rättigheter. Behörigheter som föreskrivs enligt lag ska under varje skede i förfarandet utövas så att onödigt uppseende undviks, den berörda personens värdighet iakttas och dennes rättigheter och skyddsvärda intressen beaktas.

- 21 Domstolens godkännande kan överklagas enligt 87 § stycke 1 StPO.
- 22 3. Den österrikiska regeringen anser enligt den förklaring som den ingett efter EU-domstolens dom av den 27 maj 2019 att nämnda dom [**Orig. s. 7**] inte är tillämplig på Österrike, eftersom ovan nämnda förfarande är förenligt med punkt 75 i domen. Rätten delar inte denna uppfattning, eftersom den – i motsats till den österrikiska regeringen – inte uppfattar att villkoren i punkterna 74 och 75 skulle vara alternativa utan kumulativa.
- 23 Rätten anser emellertid att det österrikiska förfarandet enligt vilket den utfärdande myndigheten i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet enligt nationell rätt utifrån sett är åklagarmyndigheten, i praktiken inte har ensam bestämmanderätt vad gäller förordnandet av den europeiska arresteringsordern. Bestämmanderätten åligger tvärtom den godkännande domstolen och således en tveklöst självständig rättslig myndighet, vilken fullt ut uppfyller de krav på domstolsskydd för den berörda personens intressen som EU-domstolen framhåller i domen av den 27 maj 2019. Således hänskjuter rätten den ovan ställda tolkningsfrågan till EU-domstolen.
- 24 III. Grunder för ansökan om behandling enligt förfarandet för brådskande mål

Tolkningsfrågan rör ett av de områden som anges i artikel 107.1 i domstolens rättegångsregler. NJ är för närvarande häktad i ett tyskt mål, vilket emellertid kan avslutas när som helst. Ett tillfälligt omhändertagande i avvaktan på utlämning är enligt 16 § stycke 2 första meningen IRG högst tillåtet i två månader. Om ett normalt förfarande för förhandsavgörande genomförs föreligger en risk att NJ måste släppas innan frågan kan avgöras och han på nytt kan avvika.

[utelämnas]